הלכה · משנה תורה · מפרשים · קונטרס תשובה מיראה · ספר טהרה

קונטרס תשובה מיראה על משנה תורה, הלכות טומאת מת

רבי אליהו דוד רבינוביץ תאומים [האדר"ת]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

קונטרס תשובה מיראה על משנה תורה, הלכות טומאת מת

רבי אליהו דוד רבינוביץ תאומים [האדר"ת]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/קונטרס-תשובה-מיראה-על-משנה-תורה-הלכות-טומאת-מת/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ב 4
הלכה ג 4
הלכה יא 4
פרק ג 4
הלכה ג 4
פרק כג 5
הלכה ב 5

פרק א

הלכה ב
ויראה לי ששתק ממנה הכתוב כמו ששתק מאיסור הבת.

הלכה ג
וכן יראה לי שאם נגע בצפרניו או בשיניו נטמא וכו'. ועיי"ש בכ"מ.

הלכה יא
ויראה לי שדבר זה מדבריהם. ועי' כ"מ.

פרק ג

הלכה ג
הגולל והדופק מטמאין וכו'. יראה לי שכולן טומאתן אינם דין תורה שהרי אין הנזיר מגלח עליהם וכו'. לכאורה מוכרח הוא לפי שיטתו ז"ל בפ"א מהלכות אלו דטומאת משא במת הוא בק"ו מטומאת אהל, עיי"ש היטב, א"כ תקשה דהא מצינו בגולל ודופק דמטמא באהל ולא במשא, ובעל כרחך דכל הטומאה הוא רק מדרבנן, וא"כ י"ל דכך ראו חז"ל לפי חכמתם הגדולה דאין לגזור טומאת משא רק טומאת אהל וא"כ מוכרח שהוא דרבנן, ועיי"ש בכ"מ בפ"א שם והראב"ד ז"ל השיב אף בזה טעה וכו' ועיי"ש בכ"מ שכתב דהני מקראות אסמכתא בעלמא נינהו, ועיי"ש. ולי בעניותי תמוה מאי טעמא לא הראה מקורו טהור [וגם מזה תקשה לשון יראה לי דקאמר] בנזיר נ"ג א', אמר ר' אליעזר זקנים הראשונים אמרו וכו' בי"ד של אחריהם אמרו וכו' מכדי אין הכרעת שלישית מכרעת אמר ר' יעקב בר אידי מפי שמועה אמרו מפי חגי זכריה ומלאכי ומבואר שם בדברי המפרש דלא העמידו דבריהם במקום כרת ולכן בנזיר ועושה פסח הקילו א"כ מוכח להדיא דהוא רק מדרבנן עיי"ש היטב, והראב"ד נראה שמפרשו הלכה למשה מסיני וכדברי תוס' בכורות נ"ח סוף ע"א, וכן משמע קצת בחולין קל"ז ב', דקרי ליה שם דברי קבלה עיי"ש ברש"י ע"א, דדברי קבלה הם המקובלים מפי הנביאים, א"כ הוא הלכה למשה מסיני, והיינו דיליף מקרא דכל דרשות חז"ל מקראי הם הלמ"מ.

ונראה דהא דכתב רבינו ז"ל יראה לי היינו דיש לפרש כדברי התוס' והראב"ד ז"ל דהוא הלכה למשה מסיני ולזה כתב דיראה לו שהפי' בגמ' שהוא דרבנן [וכמש"כ המפרש לחד גירסא מפי שמועה אמרה דמשמע מדרבנן ויש לדון] אך יותר נ"ל דגם הרמב"ם ז"ל מודה דהוא הלמ"מ רק דאזיל בשיטתיה דס"ל דכל הלכה למשה מסיני וכל דרשא

דקראי נקראים דברי סופרים, ועי' מ"מ פ"א מאישות, ולא דברי תורה, א"כ דא ודא אחת היא אלו ואלו דברי אלקים חיים, ולא נחלקו כלל, וכוונת רבינו ז"ל דכל דבר שאינו מבואר להדיא בתורה אין הנזיר מגלח עליו ולא חייבין אלא ביאת מקדש, ויש להביא ראיה לזה מהא דפרכינן בכמה מקומות מכדי הלכתא היא קראי ל"ל א"כ ודאי דצ"ל ה"נ דקראי אסמכתא נינהו כיון דהלכתא נינהו, וההכרח לומר דהלכתא נינהו ולא דהוא מדרבנן, יש ללמוד מהא דפסחים צ"ב א', דאמר רבא ערל הזאה ואיזמל העמידו דבריהם במקום כרת, אונן מצורע ובית הפרס לא העמידו דבריהם, ומאי טעמא לא נקט רבא נמי הך דנזיר רובע עצמות ורביעית דם לדברי המפרש דמדרבנן הוא ושלא העמידו דבריהם במקום כרת, וא"א לומר דחולק רבא ע"ז וס"ל דהעמידו היה לו לומר בהני דהעמידו, ובעל כרחך דלא חשבינהו כלל משום דהוא לא חשיב רק מדרבנן גמור ולא מה שהוא הלמ"מ, דהוא הלכתא בלא טעמא ולא שייך לשון העמידו דבריהם על זה כלל.

פרק כג

הלכה ב

ויראה לי שזה שלא גזרו על כלי חרס וכו'.